

DE VRAAG

Toen ik jong en dus alwetend was, schreef ik ook gedichten als getuigenissen van mijn diepste denken. Daaruit herinner ik mij een bevlogen regel: "...alleen de Vraag is Heilig". Ik poneerde dit in de overtuiging dat ik daarmee een serieuze slag toebracht aan alle bestaande dogma's. Natuurlijk was ik vastgelopen in een valstrik, zoals de dorpsfilosoof zich te gretig wentelt in de kuilen van zijn overpeinzingen. Ik kan namelijk niet met stelligheid beweren dat de vraag heilig is, ik moet dat in vraag stellen. Zoniet, spreek ik mezelf tegen.

Wat niet wegneemt dat bestaande dogma's nog steeds ontwricht dienen te worden en de vragen er nog altijd zijn om gesteld te worden.

Daar zijn veel woorden voor, op zich zijn die allemaal even waardevol, maar ik onderscheid een hiërarchie in ons vragenstellen, namelijk: Weet Vragen en weetjes vragen. 'Waarom?' en 'Wat?' zijn belangrijke vragen.

Het Westen denkt dat het die vragen heeft uitgevonden, wat natuurlijk flauwekul is want een uk van vier stelt ze dagelijks. Nadien komen de 'Hoe?' vragen. 'Hoe werkt dat?'; 'Hoe zit dat in elkaar?' Daar nebben we flink op gezwoegd en gezworen en er onze curieuze neuzen zo diep in gestoken, dat we op het punt staan technologieën te ontwikkelen om ons denken over te nemen en ooit misschien zelf vragen te gaan stellen. De Weet Vragen. Want net nu we zowat alles kennen en onderscheiden, ziet het er naar uit dat onze grootste hunker uitgaat naar... de weetjes en we navenante vragen stellen in al hun onnozele varianten: 'Wie is haar nieuw lief?'; 'Wanneer gaan ze scheiden?'; 'Waar heeft ze hem voor het eerst gezien?'...

Flair moet je daar niet voor hebben. Een goed gevoel over jezelf volstaat. Dag allemaal zeggen tegen familie, buren en collega's en ze bestoken met weetjes vragen, levert een story op. Iets dat je dag kleurt, zeg maar.

We zijn het wat verleerd, te leren, of misschien hebben we het nooit gedaan?

We zijn veel meer consument dan wijsgeer.

De meest gestelde vraag is nu: 'Hoeveel?'. 'Hoeveel kost dat?'; 'Met hoeveel punten is de beurs gestegen?'; 'Hoeveel brengt mij dat op?'; 'Hoeveel is de prijs aan de pomp vandaag?'; 'Hoeveel keer doe jij het per week?'... eindeloos kunnen we daarmee doorgaan.

In dit nummer willen we weten wat onze allochtone medeburger leest. 'Wat?' gaan we vragen en 'hoeveel?'. Aan auteurs van allochtone afkomst vragen we bovendien ook nog 'waarom' ze schrijven. Zij/hij zal zo goed zijn het aan onze curieuze neus te hangen.

Hopelijk antwoordt hij/zij niet zoals mijn bejaarde tante onlangs. Ze beweerde dagelijks veel te 'lezen'. Nieuwsgierig als de beste ging ik daarop in door 'wat lees je zoal tante?' te vragen. Zij antwoordde heel fier: 'vijf paternosters per dag!'.

Anita Van Huffel
augustus 2008

Standpunten:

'Doornen moet je verdragen wil je de magie van rozen proeven', interview met Mustafa Kör - *Johan Soenen en Marie Scheirlinck*.

'Vrouwenland', interview met Rachida Lamrabet - *Johan Soenen en Marie Scheirlinck*.

De geur van gisteren, Eva Menschaert.

In de boekenkast.

Meryem Kaçar.

Turkse literatuur, Johan Soenen.

Kleurrijk talent.